

ਸ੍ਰੀ ੧ ਸ੍ਰੀ ੧੧

ਸ੍ਰੀ ੬ ਸ੍ਰੀ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાત કાપીગઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૬

વર્ષીક

પુસ્તકનું નામ અધસ્તાના ગાહરો

વિષય પા ૮ ઈ ૪૪. ૨૭

અવસ્તાના ગોહરો

[ચેરાગ આપાન્યામાંથી કરીથી
છપાવ્યાં છે]

પ્રસિદ્ધ કરીને બેઠ આપનાર
એક જરથોશ્તી.

વિદ્યાપીઠ અંશિક
આદેશ
ગુજરાતી શૌચીકાર્ય-શાસ્ત્ર

૬૬

મુખ્ય :

મિત્રી પ્રીતીજ વર્કસ કાલકાદેવી.

૧૯૦૦

ખુલા સો

મારી મરનાર દીકરી જે પોતાની
પાવીસ વરસની બર જીવાનીમાં બેહેસ્ત-
મશીન થઈ છે, તેનો વિચાર એવો હતો
કે, “જે દુનિયામાં મીનોઈ જ્ઞાન ફેલાય
તો કેવું સારું” અને અરેખરજ જે
દુનિયામાં મીનોઈ જ્ઞાન ફેલાય તો માણસ
જાત પરતું ઘણું દુઃખ ઓછું થાય. પણ
આપણ કમીનામાં કાયનાત અને શક્તિ
શું? તે છતાં મારી વહાલી દીકરીની
મોશદનો એક કતરોળી બર આવતો
હોય તો મારી અદના ગુંજસ મુજબ
“અવસ્તાના ગોહરો” જે ચાલુ વર-
ગના ચેરાગમાં છપાઈ બાહાર પડ્યાં છે,

તે જ્ઞાસુઓના ઉપ્યોગ માટે છપાવી
મારી મરહુમ દીકરીની નઈયતે ભેટ
આપવાનું વાજળી વિચાર્યું છે, અને ઉમેદ
છે કે દીનદાર જરથોશ્તીઓ એ “ગોહરો”
ઉપર મનન કરી તેનો ફાયદો હાંસલ કરે,
અને તે ફેલાવે.

તરજુમો બનતાં લગી એરવદ કાં એ
કાંગાના તરજુમા પરથી લીધો છે, કેટલેક
કેટલાં ફેરફાર થયો છે, પણ ઘટે ત્યાં
નોટ્સ આપવામાં આવી છે.

એક જરથોશ્તી.

માહ ૧૨ મો સ્પંદારમદ સને ૧૨૬૯
યજ્ઞદેજરદી શેહનશાહી.

અવસ્તાના ગોહરો.

— ૨૭ —

અહુરમઝદ સાથની એકતાઈ
યાને યોગ.

યે વાઝો મઝદા અહુરા પધરે
જસાઈ વોહૂ મનંધહા.

“ઓ અહુરમઝદ, જલાં મનની મા-
રફતે હું તારી નજીક પોંહોંચું.”

અહુરમઝદ ગાથા, હા ૨૮ (૨).

અતઃ અસિરતા યચ્છોજન્તે આ-
હુષિતોઘશ વંધહેઉશ મનંધહો મ-
જદાચ્છો અપખ્યાચા યાઘ જજ્ઞેન્તી
વંધહાઉ સ્ત્રવહી.

“જેઓ બહુમનના શુદ્ધ હોશમાં યોગ*
મેલવે છે તેઓનો જન્મ † મજદના
અમર સુખવાસી મુકામમાં [થાય] છે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦ (૧૦).

* એં કાવસજી કાગા “સામેલ” થાયછે
એવો અર્થ કરેછે.

† દ્વીજ=બીજો જન્મ, મીનોઈ જન્મ,
Second Birth.

અપાત્ર આ એરેજુશ પથો યએપૂ
મજદાઓ અહુરે પએતી.

“અશોઈની મારફતે નીતિના માર્ગો
જેમાં અહુરમજદ વસેછે, તે તરફ [અમો-
ને] પોંદોચાડ.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૩ (૫).

તા-તોઈ ઇજયા અહુરે મજદા
દરશતોઈશયા હેમ-પરશતોઈશયા.

“અય અહુરમજદ ! તારાથી બે ચીજ
હું માગું છું : તાગં દર્શન, [અને] તારી
સાથે મલીને [ત્રીન બાબે] વાતચીત
[communion]”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૩ (૬).

પધરિ ગએથે ક્ષમાવતો વહે
મજ્જદા ગરોએખિશ સ્તૂતામ.

“ તારી સ્તુતી અને તારે લાયકની
બંદગીની મારફતે, ઓ મજ્જદ! હું તુને
પોહોયું.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૪ (૨).

વોહુ થવા મનંધહા વોહુ થવા
અપા વંધહોઈઆઓ થવા ચિશ્તો-
ઇશ શ્યાથનાઇશ્યા વચેખીશ્યા પધરે
જસામઇદે.

નેમખ્યા મહી ઇશુધામહી શ્વા
મજ્ઞદા અહુરા, વીરુપાઇશ શ્વા
હુમતાઇશ વીરુપાઇશ હુખતાઇશ
વીરુપાઇશ હુવર્શતાઇશ પઇરેજસા-
મઇદે.

“ભલાં મનથી, ભલી અશોઈથી,
ભલાં ડહાપણથી, અને સખુનોથી —
અમો તુને પોંહોયીએ.

“ઓ મજ્ઞદ અહુર! અમો તુને
નમીએ, અમો તુને આરાધીએ, તમામ
ભલા વિચારો, તમામ ભલા સખુનાં,
તમામ ભલાં કાંમોથી અમો તુને પોંહો-
યીએ.”

યજ્ઞશ્ને, હા ૩૬ (૪-૫).

આવે ગેઉશા હેમ્યન્તૂ યોઇ વે
 બ્યઅથનાઇશ સારેન્તે અહુરે અષા
 હિજવા ઉખ્યાઇશ વંધહેઉશ મન-
 ઘહે અઅપાંમ તૂ પોઉર્યે મજ્દા
 ફદક્ષતા અહી.

“જેઓ કામોથી, અરોઇથી, જખા-
 નથી, નેક મનશનીની બંદગીથી, અય
 અહુરમજ્દ ! તુને સરદાર તરીકે ગણે છે,
 જેઓનો, ઓ અહુરમજ્દ ! સૌથી પેહેલો
 રાહતુમા તું છે, તેઓ [પોતાની] કીર્તિને
 લીધે, તારી સાથે મલી જશે.”

વોહુક્ષથ ગાથા, હા ૫૧ (૩).

અપ વહેશત અપ શ્રેશત દરેસામ
શ્વા પધરે શ્વા જમ્યામ હમેમ
શ્વા હજમ.

“સૌથી સરસ અશોધએ કરી, સૌથી
શ્રેષ્ઠ અશોધએ કરી, તુને અમો જોધએ,
તારામાં આમેજ થધએ, હમેશગીમાં
તારી સાથે એક થધએ.”

હોશ્યામ. યજ્ઞને હા ૬૦ (૨૧).

યઓઝદાઓ મળ્યાઇ અઇપી
જુથેમ વહિશ્તા.

“માણસની જાંઘગી માટે તેને યોગ*
મેળવવો ધણોજ શ્રેષ્ઠ છે.”

સ્પેન્તોમદ ગાથા, હા ૪૮ (૫).

* ફેટલાકો પવિત્રાઇ અર્થ કરે છે.

અ શો ઈ.

અશેમ્ વોહુ વહિશ્તેમ્ અસ્તી
ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહ્યાઇ હ્યત્
અપાઇ વહિશ્તાઇ અધેમ.

“ અશોઈ એ સૌથી શ્રેષ્ઠ ભલું છે—
સુખ* છે સુખ તેને કે જે સૌથી શ્રેષ્ઠ
અશોઈને ખાતર અશો છે. ”

યજ્ઞરને, હા ૨૦.

* અહીં જે સુખ જાણાવ્યું છે તે
ઘડીમાં આવે ને ઘડીમાં જાય તે સુખ
નહીં, પણ અમર સુખ સમજવું, જે
અહુરમઝ્દ સાથના યોગનું પરિણામ છે.

અશોધના ઘણા અર્થો કરવામાં આવ્યા છે : સચાઈ, પાવત્રાઈ, પહરેન્-ગારી પ્રમાણીકપાઠું, ઈત્યાદી પણ થિયોસોફીકલ સૌસાયટીના જરથોસ્તી મેમ્બરના એક વર્ગમાં પણ મહીના સુધી એ વિશે શોધખોળ ચલાવતાં માત્રમ પર્યું છે કે અશોઈ શબ્દમાં અહુરમઝદને પહોચવાના માર્ગના સઘ-ળા કાનુનો સમાઈ જાય છે, એટલુંજ નહીં, પણ અશોઈ એ જગતનો કાયદોજ છે. એ અહુરમઝદનો એક પ્રકાર પણ છે. વેદીક શબ્દો વેરાગ અને સન્યાસ, જે યોગ માર્ગમાં માણસના મનની ચોક્કસ હાલત જણાવે છે, તે પણ અશોધમાં આવી જાય છે.

અશે માણસ.

કપુમાંઆ અસ્તી અપવા વૈરથજન-
આ વલિસ્તે કશુરે ચરેકેરે મહી

હોતા ગેઢિશ્યા અપંધલાયા અપ-
આનસ્યા અપા વધર્યોઆસ્યા સંતા-
ધરા.

અશે માણસ આખાદી કરનાર,
ફોતહમંદ, તથા સંવેલમ છે. અમે પાણુ
તેવી અશેધ મરાવા દોઢીય છીયે.

તે અશે માણસ અશેઈની પુંડ ચાલ-
વાથી દુનિયાંના તથા અશે | અહુરમજ્દ |
ની અશેઈની મરછ પ્રમાણુ ચાલનારી
પેદાઅસનો પીતા છે.

હૃદય્યાઓ વંધહૃદાઓ યેજહે વે
પસાનસ્યા વંધહાનસ્યા સ્ત્રંયન
સ્યા ચરેકેરમહી.

હેયા ના કપુમાઓ નિશંધહર તુ હે
ઓ વ્યાધિયતુ હદા અપાયા, વાસ્ત્રા-
યા ફારામતિયા વીહિયાયા અમ
નિતિયા આશ્રાયા અહુરહે મજ્જહાઓ.

• અમ માનુસ અંગેઅકે અતુ આપ-
નાંગે હે જેવી માગે ખુબી, તમા
શોભાને તમાગમા અમે હી હાવ કાવે

• અમે માનુસ અંગેઅર્થી, કેવો ગર્થી,
અખાવતર્થી જ્ઞાનર્થી, તમાતાવો તમા
અહુરમજ્જના આતરર્થી અમાને હે મેજાં
અચાવશે તથા સંભાળશે

ચજરેને હા પડ

વોહૂ હવો ક્ષત્રા અષેમ્ વચ્ચં-
ધૂહાખ્યઓથનાચા હૃતિ; હવો તેઇ
મજ્જદા અહુરા વાજિશતો અંધહ-
ઇતી અસ્તિશ.

“ તે [અશો] પોતાની શક્તિ, પોતાના
શબ્દો, અને પોતાના કામોથી અશોઈની
સાથે ચાલે છે. ઓ મજ્જદા અહુરા ! તે
તારે માટે ઘણાજ ઉપયોગી જીંદગીનો
થાય. ”

અહુનવદ ગાથા. હા ૩૧ (૨૨).

અદાન્જ અવા ફુજે અવો ખવ-
ઇતી સ્કેન્દો સ્પયથહ્યા, અત્ અસિ-
શ્તા યઓજન્તે આહુષિતોઇશ્ વંધ-
હેઉશ મનંધહો મજ્જદાઓ અપખ્યા-
ચા, યોઇ જજેન્તી વંધંહાઉ સ્વહી.

“જેઓ ‘સવહી’ [? મીનોઈ]માં
જન્મેલા છે* [તેઓ] જ્યારે વોહુમનો,
મજદ તથા અપના ભલાં મુકામમાં
યોગ + મેળવે છે [યજ્ઞોજન્તે] ત્યારે
નાશ કરનાર દરજનો ટેકો ખચીત તુટેલો
થાય છે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦ (૧૦).

* ખગ ગ્રાહણને ધ્રીજ (એટલે ખીજ-
વાર જન્મેલો અથવા મીનોઈ દુનિયામાં
જન્મેલો) કહેવામાં આવેછે.

+ યોગ શબ્દ કાંઈ માત્ર હિંદુ છે એમ
સમજી જરથોસ્ત્રીઓએ સુગાવાની કસી
અગત નથી. ઉપલા અને ખીજ અવ-
સ્તાઓમાં યોજન્તે, યોજદાથરેગર,
ઇત્યાદી શબ્દો વેદીક અર્થેજ વપડાયલા
જણાય છે. યોગનો સંસ્કૃત ધાતુ યુજ
એટલે સંયોગ થવો, મળી જવું, એક થઈ
જવું, એમ થાય છે

ગૃહતા યે મન્તા અપેમ્ આહુમ-
 મિશ વિદ્વાન્મા આહુરા અરેજુ-
 ખ્ધાઈ વચંધ્રહામ્ ક્ષયમ્નો હિજવો
 વસોઃ દ્વા આથા સુપ્રા મજદા
 વધ્રહાઉ વીદાતા રાંન્યાઓ.

“ઓ આહુર” જે વિદ્વાન બેઠે દુનિયાને
 માટે અરોઈ [ની બાબતે] શાંભળે. વિ-
 ચાર કરે, મચાઈના સળુને ઉપર અમલ
 કરે, જગ્યાનને વસ કરે ! તે, ઓ મજદ !
 તારા પ્રકાશીત આતશની મારફતે બલાં
 મેદાનમાં શીદા થાય છે [વંધ્રહાઉ વીદાતા
 રાંન્યાઓ ”]

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦ (૧૯).

વસો ક્ષિત્રો ખ્યાત્ અપવ

“અશો માણસ પોતાની મરજી મુજબ
રાજ્ય કરે.”

હોશબામ.

સલાહ સંપન્ન.

નિપાયોશ મધીમ ઉર્વથેમ યવએ-
તાઈતે .. અઉર્વથાત પરો દુશ્મન-
ન્યએાત.

“સુલેહ-શાંતી ચાહનાર માણસને
ખરાબ વિચારવાળા દુશ્મનથી હુમેશાં
ખચાવવો જોઈએ.”

અહુરમઝદ યરતે.

સર્વ મય ભાઈબંધી.

ગવોઈ અદાઈશ તાઈશ જ્યોથના-
ઈશ યાઈશ વહિશતાઈશ ફંએખ્યા-
મહી રામાચા વાસ્ત્રેમચા દળદાઈ
સુરેન્વતરચા અસુરેન્વતરચા ક્યન્ત-
રચા અક્યન્તરચા.

“ દીનનો ઈલમ શાંભલનારા, નહીં
શાંભલનારા, શકિતવાળા, શકિતવગરના,
તથા તમામ જીવોને સખાવત તથા
ઉત્તમ કામોની મારફતે અમે સુખ
અને પોષણ ઈચ્છીએ છીએ ”

મેરી હૃદયન યશ્ત.

ખરું સુખ—પરમાર્થ.

ઉશ્તા અહ્વાઇ અહ્વાઇ ઉશ્તા
કહ્વાઇ ચીત.

“ સુખ તેને જેનાથી સુખ કાઢનેખી
[સર્વેને].”

ઉશ્તવદ ગાયા.

સ તો પ.

દક્ષિત ઉશ્યા તુશના મૈતીશ વહિશ્તા.

“ સંતોષી જીવ સર્વથી સંપૂર્ણ છે.”

ચળશ્ને, હા ૪૨ (૧૫).

સખી—ઉદાર—હાતમ દીલગુરદો.

અપહ્યા આચત સધરી અપહ્યા
વેરેજેને કહાયચીત હાતામ જીનિ-
ધામ વહિશતામ આદા ઉમોઈબ્યા
અહુબ્યા.

“અશોધના માર્ગમાં અશોધ પાલ-
વામાં હૈયાતી ભોગવનારાંઓમાંનો જે
શખસ ખેઉ દુનિયામાં સૌથી ઉત્તમ
જાંદગી ગુનરવા ચાહતો હોય તેણે
‘આદા’ [ઉદાર, સખી, મોટા દીલગુરદાનો,
દરગુજર નજરે જોનાર] થવું.”

મોટી હપ્તન યશત.

ઉત્તમ કામ—દયા.

અહુરહ્યા જ અત વે મજ્દાઓ
યસ્નેમ્યા વહેમ્યા વહિશ્તેમ અમે-
હ્યધી ગેઉશ્યા વાસ્ત્રેમ.

“તમારે માટે અહુરમજ્દની યજ્ઞને
[self-sacrifice to Ahura-Mazda]
તથા આરાધના, તથા જીવોનું પાલણુ
કરવું, સૌથી ઉત્તમ ગણીએ છીએ.”

મોટી હુતન યજ્ઞ.

પુરાઈ શામાં છે.

યા રાએંધહેન સ્ત્રવંધહા વહિ-
સ્તાત પ્યઆથનાત મરેતાનો અએ-
ધળ્યા મજ્જદાએ અકા અએત યાઈ
ગંડિશ મારેન્દેન ઉર્વાક્ષ ઉખ્તી જ્યો
તૂમ યાઈશ ગેરેહ્યા અપાત વસ્તા
કરયા ક્ષયેમ્યા ધિનામ દુર્જમ.

“મજ્જદ તેઓને પુરા ગણે છે તેઓ
ફરેખથી માણુરોને સાથી હિતમ કામથી
અટકાવે છે: તેઓ પોતાના સખુનથી
જીવોની જીંદગીનો નાશ કરે છે [યા
જીવોને મારવાની ભલામણ કરે છે]; સ-
ચાઈના રસ્તાથી દુર જઈ કરપન માફક
વરતે છે અને દરજની સત્તાને ચાહે છે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૨ (૧૨).

જાનવરોને જીવવાનો એક સરખો હક.

ઇથા આત યજ્ઞમધદે ગેઉશ ઉર્વા-
નેમ્યા તશાનેમ્યા અદ્યાકેંગ આ-
આત ઉદ્દનો પસુકનામ્યા યોઈ
નાઓ જીજિષેન્તી યએઈબ્યસ્વા
તોઈ આ યએવા અએઈબ્યો આ
અંધહેન.

“એ પ્રમાણે આએ જગોએ દુનિયાનાં
જોહરને અને ખનાવનારને હમારાં તેમજ
પસુઓનાં રવાનોને હમે યાદ કરીએ છીએ,
જે આપણને માટે જીવવા ઇચ્છે છે;
જેઓને માટે તેઓ તથા તેઓને માટે
જેઓ છે.”

મોટી હુપ્તન યસ્ત, કરદો પ.

વિ વે ૬.

હદા વેસ્તા વહુમેંગ સેરઓપા
સદંધહો યે વીચિન્યોત દાથેમ્યા
અદાથેમ્યા દંઝા મન્તુ અપા મજ-
દાઓ અહુરો.

“જે કોઈ ઠરાવ્યા મુજબની તાબે-
દારીથી કરેલી બંદગીઓને પીછાનેછે;
બદં શું અને ખોદં શું તે જે કોઈ
પીછાનેછે, તે દરેકને અહુરમજદ પોતાની
સર્વજ્ઞાની પવિત્રાર્થી રસ્તો બતાવે.”

ઉશતવદ ગાથા, હા ૪૬ (૧૭).

જાન કે શા ની.

વીરપાઓ ગએથાઓસ્ય તન્વ-
સ્ય અજદેખીશ્ય ઉશ્તાનાસ્ય કેહ-
ર્પસ્ય તેવીધીશ્ય બઓધસ્ય ઉર્વા-
નેમ્ય ક્વધીમ્ય, પધરીચ દદેમહી
આચ વએધમહી આઅત દીશ
અવએધમહી ગાથાબ્યો રપેન્તા-
બ્યો રતુક્ષાથાબ્યો અષઓનીબ્યો.

“આ ખાકી દુન્યાને લગતું સર્વસ્થ—
તન, હાડપીંજર, જીવ, કાલબ્રુત, જોર
(કામ), બુદ્ધિ, રવાન, ક્વધી—એ સઘલું
વૃદ્ધિ કરનાર ગાથા, અરોઈના સરદારને
અમે અર્પણ કરીએ છીએ—આપી દધએ
છીએ.”

યજ્ઞશ્વે, હા ૫૫ (૧).

[પાંચ બ્રાથાઓ હોરમજ્જની પાંચ
ખાસીયતો દરશાવે છે :—

અહુનવદ=(વંધહેઉશ પ્રતુમ મનં-
ધહે)=બલાંમનની અક્ષલ—Wisdom.

ઉસ્તવદ=ઉત્તમ સુખ, અમર ખુશાલી
—Bliss.

સ્પેન્તામૈન્યુ=ભલી મીનોઈ-Spirit,

વોહુક્ષથ્ર=ભલી પાદશાહી. સત્તા—
Power.

વહિશ્તા ઇશ્તીશ=સર્વોત્તમ મોરાદ—
Divine Will.]

ઉપલી ખાસીયતો સંપાદન કરવા
જાહેગી કીદા કરવી જોઈએ.

અહ્યા હવો ને દાઈદી અહ્યાઈયા
અહુએ મનખ્યાઈયા.

“તુને અમો અમોને આપી દઈએ છીએ.”

યજ્ઞરને, હા ૪૦ (૨).

ફેરા વેરાહી... ફેરા મનંધૂહા, ફેરા
વચંધૂહા, ફેરા ખ્યોથના ફેરા અંધ-
હુયા, ફેરા તન્વસ્વીદ ખખ્યાયો
ઉશતનેમ

“[મારા] તનના જનને, બલા વિચાર,
બલી વાણી, બલાં કામોથી તથા અંતઃ-
કરણથી અર્પણ કરજી.”

ખોરશેદ નીઆએશ.

અમર ખુશાલી.

[જરથુસ્ત્ર કહે છે] મહી મનોઈ અહુ-
રહ્યા ઉર્વાજેમા મજદાઓ.

“મારા મનમાં અહુરમજદની ખુશાલી
છે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૨ (૧).

યજેન્નાઓંઘહો નેમંઘહા મજ-
દાઓ રકેધેમ ચગેહો.

“હોરમજદની ખુશાલીને આહુર-
તાયી શોધનારા, નમ્રતાયી યાદ કરનારા”
[અમે થઈએ].”

વોહુક્ષથ ગાથા, હા ૫૧ (૨૦).

ડહાપણુ—દાનાઈ.

હથા મનાઓ ખવત યથા ચિ-
સ્તિશ અંગહત મઓથા.

“ડહાપણુ જ્યાં વસેછે ત્યાં અમારું
મન થાય.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦ (૬).

બુરો બુરાને ભલો.

હવો જુ દ્રેગવાઓ યએ દ્રેગવાઈતે
વહિશ્તો હવો અષવા યહ્માઈ
અષવા ફૂંચો.

“બુરો તે છે કે જે બુરાને ઉત્તમ દીસે છે.
ભલો તે છે કે જેને ભલો વહાલો છે.”

મોદી પેરશદ, યજ્ઞને હા ૭૧ (૧૩).

નોઇત ના પઞ્ચૌરુષ દ્રેગવતો
ખ્યાત ચિક્ષુષો યત્ તોઇ વીરુપેંગ
અંગ્રેઅંગ આપાઉનો આદરે.

“સપૂર્ણ [ઠાહો] માણસ ખુરાઓને
રાજી કરી શકે નહીં, કારણકે તેઓ
સઘળા અશો માણસોને દુઃખ દેનારા છે.”
યજ્ઞરને, હા ૪૩ (૧૫).

પાંચ સદગુણો — પાંચ દુર્ગુણો.

પંચનામ અહિ—પંચનામ નો-
ઇત અહિ.

“હું પાંચનો છું—હું પાંચનો નથી.”

યજ્ઞરને. હા ૧૦ (૧૬).

વધનીત્ અભિ ન્માને સ્વઓષો
 અસ્તુશ્તીમ્ આદિતશ્ અનાદિતીમ્
 રાધતીશ્ અરાધતીમ્ આર્મધતિશ
 તરૌમધતિમ્ અરપુખધૌવાક્ષ મિથ-
 ઓખ્તેમ્ વાચિમ્ અપદ્મુત્તેમ્.

“ આ ધરમાં [શરીરમાં!] (૧) તાળે-
 દારી હઠીલાઈ ઉપર. (૨) સુલેહ તોફાન
 ઉપર, (૩) ઉદારતા કંજુસાઈ ઉપર,
 (૪) ટટ્ટાપણુ અભીમાન ઉપર, (૫)
 સમ્યાઈ જુઠાઈ ઉપર ફતેહ મેળવે. ”

આફ્રીંગાને દહમાન, યજ્ઞશ્ને હા ૬૦ (પ).

અશો અને પાપી.

અહ્યાત મન્યેઉશ રારેખ્યેઈન્તી
 દ્રેગવન્તો મજદા રપેન્તાત નોઈત્
 ઇથા અપાઉનો. કસેઉશચીત ના
 અપાઉને કાથે અંધહત્ ઇસ્વાચીત્
 હાંસ્ પરઆશ અકો દ્રેગવાઈતે.

“ઓ મજદા! રપેનામીનોને લીધે
 પાપી માણસો દુઃખ ભોગવેછે. અશો
 માણસને તેમ નહીં. અશો માણસ
 સાડું કોઈનેખી થોડી ચીજની હાજત
 હોયછે; દુષ્ટ માણસ દુષ્ટને રાજ રાખવા
 પુષ્કળપણાનો મોહોતાજમંદ હોયછે.”

રપેન્તોમદ ગાથા, હા ૪૭ (૪).

કર્મ.

હ્યત તા ઉર્વાતા સપથા યા મજ્ઞ-
દાઓ દદાત મળ્યાઓંધહો, ખીતિ-
યા એનેઈતી હ્યત્યા દરેગેમ દ્રેવો-
દેવ્યો રપો સ્વયા અપવળ્યો અત
અઈપી તાઈશિ અંધહઈતી ઉશતા.

અય માણસો ! સુખ અને દુઃખ નો આ
નિયમ જે અહુરમઝ્દે મુકરર કીધો છે—કે
પાપી માણસોને માટે લાંબા વખત સુધી
દુઃખ ખમવું, અને અશો માણસોને
માટે ફાયદા જેને લીધે સુખ હોયછે—તે
તમે જાણો !

ગાથા અહુનવઈતી, હા ૩૦ (૧૧).

વિચાર—વાચા—ક્રમ.

વીરુપ હ્રમત વીરુપ હ્રુખત વીરુપ
હ્રવરશત ખચ્ચાધા-વરશત.

“સર્વ ભક્ષા વિચારો, સર્વ ભક્ષા
સખુનો, સર્વ ભક્ષાં કામો બુદ્ધિથી થાયછે.”

વીરુપ હ્રશમત વીરુપ હ્રુખત
વીરુપ હ્રજવરશત નોઇત ખચ્ચાધા-
વરશત.

“સર્વ ભુડા વિચારો, સર્વ ભુડા
શખ્નો, સર્વ ભુડાં કામો બુદ્ધિથી થતાં
નથી.”

વીરુપ હુમત વીરુપ હૂખ્ત વીરુપ
હવરશત વહેરતેમ અંધહુધમ અશ-
એત.

“ સર્વ ભલા વિચારો, સર્વ ભલા
શબ્દો, સર્વ ભલાં કામો, બેહેરત તરફ
લઈ નયછે.”

વીરુપ દુશમત વીરુપ દુહુખ્ત
વીરુપ દુઝવરશત અચીરતેમ અંધ-
હુધમ અશએત.

“ સર્વ ભુડા વિચારો, સર્વ ભુડા
શબ્દો, સર્વ ભુડા કામો અચીરતેમ
[કાંમલોક] તરફ લઈ નય છે.”

વીરપ નામ્ય હુમતનામ હૂખ્ત-
નામ હવરશતનામ વહેશત અંધહુધ
આચત હ્ય ચિથ્રેમ અપઓને.

“ સર્વ ભલા વિચારો, ભલા સખુનો,
ભલાં કામોનું [પરિણામ] બેહેશત છે
[એવું] અશો લોકોને સ્પષ્ટ રોશન છે.”

દુવા વીરપ હુમત.

હધથ્યા વરેસ્તામ હ્યત વસ્નાં
ફંષોતેમેમ.

“ રાસ્ત કામ કરનારાઓની ખાહેશ
ધણીજ ચઢતી છે.”

નીરંગ કુશ્તી.

તત અત વધરીમધની...હ્યત ઇ
મધનિમદિયા વઓચોઇમાચા વેરે
જિમાચા યા હાતામ ખ્યાથનનમ્
વહિરતા ખ્યાત ઉખોઇખ્યા અહુખ્યા.

“ખેઉ દુનિયાંને માટે હયાતના કામો-
માંના જે [કામો] સૌથી સરસ હોય
તેઓને અમે પસંદ કરીએ છીએ; [તેઓ
ઉપર] અમારું મન લગાડીએ છીએ;
[તેઓ વિષે] અમે ખોલીએ છીએ;
[તેવાં] અમે કામો કરીએ છીએ.”

મોટી હુખ્તન યશત, ૧ (૩).

વંધાઉહીશ્ય અયાઓ વંધઉહીશ્ય
અપઓ હુ પૌર્વાઓ વહેહીશ, અપ-
રાઓ રાસેન્તીશ દરેધો-વરેથમનો.

“સારાં ખેરાતનાં કામો, સારાં અશો-
ઈનાં કામો, ઘણાંજ ચઢતે દરજ્જેનાં,
વધારે બલાં છે.”

યથ નો મજિશ્તાઓશ્ય વહિ-
શ્તાઓશ્ય સ્ત્રએશ્તાઓશ્ય અપઓ
એરેન્વન્તે.

“પાછલથી પોંહોચનારા લાંબો વખત
સુધી બચાવ કરનારા છે, જેથી સૌથી
મોટી, સૌથી સરસ તથા સૌથી શ્રેષ્ઠ
અશોધ હુમુનં મળે.”

હોરાબામ.

ખોદાશનાસીનો નાશ કોણ કરે.

તમે ચીત મા મોરેન્દેન જ્યાંતૂમ
 યોઇ દ્રેગવતો મજિખીશ ચિકોઇતે-
 રેશ : અંધુહીશ્યા અંધુહ્વર્યા
 અપયઇતી રમેખન ધુહો વમેદેમ્
 યોઇ વહિસ્તાત્ અપાઉનો મજ્દા
 રારેખ્યાંન મનંધુહો.

“મારે લગતી [ખોદાઇ] જાંદગી
 ગુજરવાની રીતનો નાશ તે શખસો કરેછે,
 જેઓ ખુરાઆને મોટા ગણે છે, અશો
 માણસોને [તેઓના] ઉત્તમ વિચારથી
 પાછા હઠાવેછે, નેક આરતો અને નેક
 મરદોના સુખ ઉપર કાબુ મેળવેછે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૨ (૧૧.)

માણસે કોણના જેવાં થવું.

યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ
ઉર્વરાઓ, યાવરના ગાઉશ હુદાઓ,
યાવરના અહુરો મજ્જાઓ, યે ગામ
દદા, યે નરેમ અપવનેમ્, યાવરેનો
અશ જરથુસ્ત્રો, યાવરેનો કવા
વીશ્તારપો, યાવરેના કૃપઓસ્ત્રા,
જામારપા, યાવરેના કસૂચીદ સ-
ઓપ્યન્તામ્. હૃદ્ય વરેજામ્
અષાઉનામ્, તા વરેનાચા તુકઝે-
પાચા.

જેવી રીતના પાણી જેવી રીતના
જાડપાન, જેવી રીતનાં ભક્ષાં ગોશપદો,
જેવી રીત ધરાવતો અહુરમજ્જદ—જેગે

દુનિયા પેદા કીધી, જેણે અશો માણસને
 પેદા કીધો,—જેવી રીત ધરાવતો અશો
 જરથોસ્ત્ર, જેવી રીત ધરાવતો ક્યે ગુરતા-
 સ્પ, જેવી રીત ધરાવતા ફરશોસ્ત્ર અને
 જામાસ્પ જેવી રીત ધરાવતા કોઈ પણ
 સોશ્યંતો [દુનિયાને જ્ઞાન આપનારા],
 અશો રાસ્ત કામ કરનારા, દુનિયાને ફાયદો
 આપનારા, તેવીજ રીતનો તથા મજ-
 હુળનો [હું થાઉં]”

યજ્ઞસ્ને. હા ૧૨ મો.

|મતલબ કે ઉપલાં સહ પોતપોતાનું
 નેમેલું કામ બજાવ્યાં જાય છે, તે છતાં
 તેઓ પોતે એમ જાણતાં નથી કે તે કામ
 “હું કરું છું,” યા “અમે કરીએ છીએ.”]

ખોરેહની જાળવણી.

ઈથા-ઈ હઈથ્યા નરો અથા જન-
 યો, દુજો હયા રાથેમો યંમે સપ્પથા
 ફાઈદીમ્ દુજો આયેસે હોઈથા તન્વો
 પરા, વયૂખેરેદુખ્યા દુશ-ખરેથેમ્
 નાંસત ખાથેમ્ દ્રેવોદેખ્યા દેજીત્-
 અરેતએઈખ્યા અનાઈશ આ મન-
 હીમ અહૂમ મેરેનગેદુયે.

“ અગ્ને નરો તથા નારીઓ ! દરજના માર્ગને (તથા તેના) વધારાને ખુલ્લી રીતે તમે બંધ કરજો. દરજની આરાધનાથી તમારાં તનનો સંબંધ છોડવજો. ખરાબ ખોરેહવાણું સુખ માણસોને માટે નાશકારક (છે) રાસ્તીની હાની કરનારા ખુરા માણસોથી (તમે) (તમારી) મીનોઈ જાંદગીને [યાને આવતા ભવની હયાતીને] ખરાબ કરોછો.”

વહીરતોયશ્ત ગાથા, હા ૫૩ (૬).

અહ્યાઈ રએશ્ય ખરૈનર્ય, અ-
હ્યાઈ તનવો દ્રવતાતેમ, અહ્યાઈ
તન્વો વજ્રદરૈ, અહ્યાઈ તન્વો વેરે-
થેમ, અહ્યાઈ ઇશ્તીમ પૌરૂષ ખાથામ
અહ્યાઈ આશનામચિદ ફંજન્તીમ,
અહ્યાઈ દરેધામ દરેધો-જીતીમ,
અહ્યાઈ વહિશ્તેમ અહુમ અપઓ-
નામ, રઓચંધહેમ વીરપો ખાથેમ.

[જે માણસ માથે ભણેછે] “તેને
ઝલકાટ તથા ખારેહ, તેને તનની દરૈ-
શ્તી, તેને તનનું સુખ, તેને તનની ફતેહ,
તેને પહેલી દોલત [અક્કલ], તેને જીતી
અક્કલના ફરજંદ, તેને લાંબામાં લાંબી
જીંદગી, તેને અશો લોકોનું રૌશન તમામ
સુખવાહુ બેહેસ્ત” [મળેછે.]

અહ્યાઈ રએશ્ય.

ઉત્તમ માર્ગ શોધવાની જરૂર.

સ્વઓતા ગેઉપાઇશ વહિશ્તા અ-
વએન્નાઇમૂચા મનડા આવરે-
નાઓ વીચિથહા નરેમ નરેમ
ખખ્યા તનુયે પરા મજેયાઓંધહો
અહાઈ ને સજદાઈ ખઓદન્તો
પઈતી.

[જરથોસ્ત સાહેબ કહેછે:—][જેકાંઈ]
ઉત્તમ છે તેને કાને સાંભળો, રૌશણ વિ-
ચાર શક્તિથી તે ઉપર દરીઆફત કરો,
અને [અહુરમજ્દના હમ શરીક થવાનાં]
મોટાં કામની આગમચ દરેક જણ પોતે
પોતાની પસંદગીનો માર્ગ શોધવા અમા-
રીથી વાકેફ થવા હુશીયાર થાઓ !

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦-(૨).

દરેક માણસ સોસ્યંત છે.

અત્યા તોઇ વએમ ખ્યામા યોઇ
ઇમ ફેરવેમ ફેરેનાઉન આહૂમ.

“ જોઆ [સોસ્યંતો] એ આ દુનિ-
યાંને નવે સરથી રચી તેઓના જેવા
અમે ખચીત થઈએ. ’

અહુનવંદ ગાથા, હા ૩૦ (૯).

જરથોસ્તીએને વાંચવા લાયક પુસ્તકો.

ગાથા-યજ્ઞેન.

વંદીદાદ.

ખેરદેહુ અવસ્તા.

ખુનદેહુશ.

દીનકર્દ.

મીનો ખેરદ.

બવેદાને ખેરદ.

સદદર.

દસાતીર.

જરયોરનાં સુકનો.

દખેરનાન ગલ મળાહેબ.

ખેશતાબ

જરેદ. અફશાર.

જાહેડ રૂઢ.

શારેસ્તાને ચેહાર ચમન.

બમે કૈખુશરો.

રાહે પારશા.

બાગે પારશા

હાદોખત નુસ્ક.

યોગ વિદ્યા અને અસલી ઈશનીઓ.

આતશની બુલંદી.

આકાશ તત્વ.

કદીમ મજ્દહયસ્ની કલામો.

મજ્દહયસ્ની ધર્મ અને ખોદાશનાસી.

Zoroastrianism in the light
of Theosophy.

આતશની આરાધના.

જરથોશ્તી ધર્મ ક્રિયાઓ.

રાહે રૌશન (ત્રણ વાલમો.)

હુમત હુમત હવર્સત. (દા. ધ. જસા-
વાળા.)

જથોરત નામુ (ખ. રૂ. કામા.)

અવસ્તાના વિષેશ નામોની ફરહંગ
(જ. જ. મોદી.)

ભવીષ્યની જાહેગી અથવા આત્માંનુ
અમરપણુ.

* * ઉપલી ચોપડીઓ નીચલી કરતાં
સમજવે મુકાબલામાં અઘવડી હોવાથી
નીચલી ચોપડીઓ પેહેલે વાંચવાથી
ફાયદો થશે.

૪૮

ઐરાગ.

જરથોસ્તીઓ માટે ધર્મ તથા સંસાર
સંબંધી માસીક ચોપાન્યું.

